

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

10. Triplex mare, in quo jactamur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Ac veluti magna in populo cum saepe coorta est
Seditio, saevitque animis ignobile vulgus,
Jamque faces & saxa volant, furor arma ministrat:
Tum pietate gravem ac meritis si fortè virum quem
Conspexere, silent, arrectisque auribus adsunt:
Ille regit dictis animos, & pectora mulcet.

Mira vis eloquentiae cum probitate conjuncta, praesertim in magistratu. Hac Tullius Catilinae furorem repressit. Hac Quintius Consul Rom. impetum & contentionem sustulit, cum adversus Appium, concitante Lectorio tribuno, plebs cum vociferatione & corporum protrusione, manuum rixa, & jactu lapidum saeviret. Hac M. Popilius Consul ejusdem plebis tumultum contra patres sedavit. Hac Pericles seditiosam concionem non semel compescuit & pacavit. Atque ut in mari pisces minores devorantur à majoribus (nam teste Aristotele lib. 9. hist. animal. c. 2. ineunt praelium pisces majores contra minores: major enim quisque & robustior, minorem deglutit.) Ita solet accidere in republica: infirmiore opprimit potentior; minor sit praeda majori. Quod ne fiat opus est providentia, vigilantia, & auctoritate Neptuni seu Praesidis bonum publicum curantis, & justitiam fortiter propugnantis.

X. (k) S. Basilius homil. 12. in illum Prov. locum c. 1. *Intelligens gubernacula possidebit.* Triplex assignat mare allegoricum. *Primum*, ait, est hoc saeculum, in quo fortunae lusus dominatur, dum instar fluctuum hos extollit, illos deprimat. In hoc mari navis est quilibet homo, & hominis fors prospera vel adversa. *Secundum* mare est cor humanum, quod diversissimis affectibus, cogitationibus & desideriis, velut mare aëstibus assidue agitur, fluctuat, effervescit. In hoc mari navis est ipsa mens & voluntas. *Tertium* est vitae cursus, viaque, quam pergimus in caelum, quam obsident daemones, quasi piratae; ut navim cum mercibus, id est animam cum bonis operibus praedentur vel mergant. Hac S. Basilius. Et verò, ubi primum nati sumus, huic mari committimur, per tot undas vchendi, quot dies aetatis: per tot fluctus & procellas volvendi, quot horae fluunt & momenta. Pauci ad desideratae felicitatis portum appelluntur. Nam sicut in procelloso pelago ab omnibus elementis timenda sunt pericula: aër ventis commovet fluctus: terra naves vel impingit scopulis, vel atterit salebris, vel retinet vadis: ignis in naves fortè coniectus tenacissime haeret, easque magno cum fragore disiciat: aqua vectores nunc ad caelum attollit, nunc ad

Dddd 3

ima

(k) Triplex mare, in quo jactamur.

ima deprimat: faldedine naufeam movet, monftris, bellisq;e marinis terrorem incutit, & denique naves evertit. Ita vitam noftram ceu mare turbulentum incurrunt mille cafus adverfi. Optimè Romanus Sapiens, Confol. ad Polyb. c. 10. In hoc profundum, inquietumq;e pro- jecti mare, alternis ætibus reciprocum, & modò allevans nos fubitis incrementis, modò majoribus damnis deferens, affiduòq;e jactans. Nunquam ftabili confiftimus loco, pendemus & fluctuamus, & alter in alterum illidimur, & aliquando naufragium facimus; femper timemus. Divinus Vates Zacharias c. 10. Pertransibunt, ait, *in mari angufto*. Non fretum Gaditanum, non Propontidis anguftiæ fuperandæ: fed inter faxa & fymplegadas variarum cupiditatum, inter fcopulos vitiorum, ubi anguftiæ funt undique, nobis eluctandum eft. Quot in moribus fce- lera, tot in hoc mari vagantur monftra, inter quæ præcipuè dominan- tur tria. 1. *Spumans Luxuria*, ut ait Hugo Cardinalis in S. Lucæ c. 21, nam Venus ex fpuma maris originem habet. 2. *Tumens Superbia*, plal. 92. *Mirabilis elationes maris*, id eft, animi, faftu inflati. 3. *Fervens Avaritia*; quæ eft æftuarium quod nunquam quiefcit: accedit & rece- dit unda; nunquam habet fatis. Et hoc in pelago, hæc inter monftra, quàm triftia videmus accidere naufragia? Infelices nos, exclamat Au- guftinus Soliloq. c. 35. *quorum via eft in exilio, via in periculo, finis in dubio*. Quis evadet, nifi Portunus ei fit Ratio, nifi Neptunus fit un- dipotens ille Deus, qui *ventis imperat & mari, & obediunt ei*? Matth. 8. *Et facta eft tranquillitas magna*. Tanta vis ineft vel unico verbo, quiefce; De Neptuno Maro:

Sic ait, & dictò citius tumida æquora placat.

